

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010705
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4423010705.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného B. C. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13.11.2025, sp. zn. 3T/63/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. decembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného A. B. C. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) výrokom pod bodom I. podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného A. B. C. (ďalej len „obžalovaný“) o prepustenie z väzby na slobodu, výrokom pod bodom II. podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka a výrokom pod bodom III. podľa § 81 odsek 1 Trestného poriadku neprijal peňažnú záruku ponúkanú D. E. E..

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky je vedené trestné stíhanie voči obžalovanému pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3Tp/39/2023-13 z 21.06.2023 súd nevyhovel návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv 27/22/4404-60 z 20.06.2023 na vzatie obvineného do väzby z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného poriadku a obvineného nevezal do väzby a podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku bol obvinený prepustený na slobodu a na nahradenie dôvodov väzby uvedených v § 71 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného poriadku bol nad obvineným nariadený dohľad probačného a mediačného úradníka a podľa § 82 odsek 1 písmeno a/, písmeno e/, písmeno f/, písmeno h/, písmeno j/, písmeno k/ Trestného poriadku sa obvinenému uložili povinnosti. Obžalovaný bol v prejednávanej veci vzatý do väzby uznesením samosudcu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/63/2023 z 20.03.2025, z dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s tým, že lehota väzby sa počíta od 20.03.2025 od 13.45 hod. Uznesením Krajského súdu v Nitre 4Tos/32/2025-1469 zo dňa 8.4.2025 bola sťažnosť obžalovaného zamietnutá. Súd I. stupňa dospel k záveru, že aj v tomto štádiu konania dôvod väzby u obžalovaného podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku je naďalej daný, keď súd poukázal na predchádzajúce rozhodnutia tak svoje ako i rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, ktoré sú v pravidelnosti približne jedného mesiaca vo veci vydávané, a ktoré reflektujú dosiaľ nezmenený stav dôvodnosti väzby. Naposledy to bolo uznesenie Krajského súdu v Nitre 4Tos/89/2025 - 1871 z 25.9.2025, ktoré konštatovalo dôvodnosť väzby ako i to, že dôkazná situácia sa podstatným spôsobom nezmenila. Pričom aj v čase súčasného rozhodovania je potrebné konštatovať, že dôvodnosť väzby sa vôbec v porovnaní s doposiaľ konštatovaným stavom nezmenila. Z doteraz vykonaného dokazovania, ktoré v konaní prebehlo, sa dôkazná situácia žiadnym

spôsobom nezmenila v prospech obžalovaného a dôvodné podozrenie, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, sa mal stať a má znaky trestného činu, doposiaľ nebola rozptýlená. Túto dôvodnú obavu neoslabil žiadne tvrdenia obžalovaného resp. jeho obhajcu, ktoré uviedol v žiadosti o prepustenie. Dôvodnú obavu z páchania trestného činu neoslabil ani znalecký posudok F. G., na ktorého závery sa obhajca odvoláva a na ktorý už poukazoval pri predošlej žiadosti o prepustenie z väzby, pričom súd I. stupňa opätovne zopakoval, že tento posudok nie je relevantný pre toto konanie, keďže bol vypracovávaný v inom konaní, civilnom konaní, kde bol zameraný na riešenie iných okolností a hlavne bol zameraný na riešenie problému o zverenie dieťaťa a navyše bol vypracovávaný v značnom časovom odstupe od obdobia, kedy mal byť spáchaný skutok obžalovaným. U obžalovaného naďalej pretrváva dôvodná obava, že pri pobyte na slobode by pokračoval v páchaní trestnej činnosti, preto je naďalej daný dôvod väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, súd v tomto smere poukazuje v celom rozsahu na doposiaľ vydané rozhodnutia v tejto veci, a to tak Okresného súdu Nové Zámky ako aj Krajského súdu v Nitre, pričom dôvody väzby tak, ako boli konštatované, sa doposiaľ nezmenili a obžalovaný vo svojej žiadosti žiadnym spôsobom nerozptýlil obavy, že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Dôvodné podozrenie, že skutok sa mal stať a že ho mal spáchať obžalovaný, je nateraz podporené najmä výpoveďou poškodenej, ktorá vypovedala jednak v prípravnom konaní a jednak aj na hlavnom pojednávaní, kedy v každej výpovedi popísala konanie obžalovaného voči svojej osobe. Ďalej dôvodné podozrenie možno podporiť výpoveďami svedkov H. I., E. I., H. E., ktorí svedkovia vo výpovedi popisovali správanie obžalovaného sa voči poškodenej. Ďalej dôvodné podozrenie možno vyvodiť i zo znaleckých posudkov, a to znalecký posudok E. J. A. č. 60/2023, č. 9/2022, trestného oznámenia, lekárskeho správ, fotodokumentácie, správy ÚPSVaR a ďalších listinných dôkazov, ktoré sa sú súčasťou spisu. Súd I. stupňa u obžalovaného vzhľadom naďalej väzobný dôvod podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Dôvodná obava, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti, totiž vyplýva tak zo samotného konania obžalovaného, z ktorého páchania je dôvodne podozrivý, a ktoré malo mať dlhodobý charakter, a ktoré malo v určitej podobe pretrvávať až do okamihu obmedzenia osobnej slobody obžalovaného, kedy aj napriek uloženým obmedzeniam sa s poškodenou kontaktoval, ktorý kontakt bol najmä pod zámienkou stretávania sa s poškodenou a ich dieťaťom. Súd I. stupňa poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol do väzby vzatý podľa § 80 odsek 3 Trestného poriadku a v takom prípade použitie alternatívnych spôsobov nahradenia väzby, či už dohľadom probačného úradníka, zárukou dôveryhodnej osoby alebo aj prijatím písomného sľubu, je možné podľa § 80 odsek 2 Trestného poriadku iba vtedy, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu, pričom súd I. stupňa je názoru, že takéto výnimočné okolnosti v konaní a ani v samotnej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu preukázané neboli a obžalovaný tieto neuviedol ani vo výsluchu pred samosudcom. Z rovnakých dôvodov súd neprijal ani peňažnú záruku ponúkanou osobou D. E. E., keďže nevzhladol žiadne výnimočné okolnosti prípadu a ani obhajca ani obžalovaný žiadne takéto výnimočné okolnosti vo svojom návrhu neuviedli. Ponúkanou zárukou dôveryhodnej osoby za správanie sa obžalovaného sa súd I. stupňa nezaoberal, pretože osobu bývalej družky obžalovaného D. E. E. nepovažoval za dôveryhodnú osobu, pretože táto osoba nemala na obžalovaného žiaden vplyv, a to tak teraz ako aj v minulosti. V tejto súvislosti súd I. stupňa poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre 4Tos/57/2025 - 1588 zo dňa 12.6.2025, kedy sa krajský súd podrobne zaoberal osobou D. E. E. a jej dôveryhodnosťou a aj s poukazom na tento názor krajského súdu, súd osobu vyhodnotil ako nedôveryhodnú, a preto o nahradení väzby prijatím záruky, osobitným výrokom nerozhodoval.

Proti tomuto uzneseniu, podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnostných námietkach uviedol, že prvostupňový súd porušil práva obhajoby, keď obžalovaný podal voči konajúcemu sudcovi námietku zaujatosti v zmysle § 31, § 32 Trestného poriadku, doručení na súd dňa 10.10.2025. Súd sa touto námietkou sa zaujatosti nezaoberal, nakoľko podľa neho išlo o procesné dôvody námietky. Konajúci súd mal o námietke riadne rozhodnúť s tým, že v prípade, ak by rozhodol, že nie je zaujatý, tak obžalovaný mohol podať voči rozhodnutiu opravný prostriedok na Krajský súd v Nitre. Poukázal na porušenie práv obhajoby, keďže v rámci konania o žiadosti o prepustenie z väzby bola podaná aj záruka na nahradenie väzby dôveryhodnou osobou – D. E. E.. Prvostupňový súd sa touto zárukou vôbec vo výroku napadnutého uznesenia nezaoberal v rámci konania o žiadosti o prepustenie z väzby. Prvostupňový súd by už mal konečne vyhodnocovať dôkaznú situáciu a nie uvádzať, že existujú viaceré dôkazy, ktoré svedčia proti obžalovanému. V skutočnosti je to jediná výpoveď poškodenej a ostatné dôkazy, kde poškodená hovorila svoje vymyslené a ničím nepodložené tvrdenia ďalším osobám - svojim rodičom, svedkyňi E. a súdnym znalcom E. A. a E. A.. V spise je len jediný „dôkaz“ proti jeho osobe, a to výpoveď poškodenej I., pričom

výpovede ostatných svedkov obsahujú len informácie, ktoré sa dozvedeli sprostredkované od svedkyni I.. Rovnako mal za to, že závery znaleckých posudkov č. 60/2023 a č. 9/2022 súdnej znalkyne E. A. a znaleckého posudku č. 82/2023 súdneho znalca E. A. vyplývajú len z účelových tvrdení poškodenej. Namietal, že súd I. stupňa sa v prevažnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia odvoláva a opakuje už doteraz známe skutočnosti, ktoré uviedol aj v predchádzajúcich rozhodnutiach, pričom len okrajovo vo svojom odôvodnení vysporiadal s dôvodmi, ktoré uviedol priamo obžalovaný vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby. Uznesenie je hmlisté, abstraktné a neodôvodnené konkrétnymi právne relevantnými skutočnosťami. Poukazoval na rozhodnutie OS Nové Zámky sp. zn. 16P/74/2021 zo dňa 20.01.2025 a z neho vyplývajúce skutočnosti, ktorými bolo potvrdené, že by poškodenú kontaktoval zámerné. Žiadal o nahradenie väzby voči jeho osobe dohľadom probačného a mediálneho úradníka v zmysle § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku so súčasným uložením primeraných povinností a obmedzení - uložením elektronického monitorovacieho náramku. Taktiež sa mal právne relevantným spôsobom vysporiadať s nahradením väzby zárukou dôveryhodnej osoby v zmysle § 80 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a v konečnom aspekte mohol nahradiť väzbu peňažnou zárukou. Prvostupňový súd svojím uznesením porušil ustanovenia Trestného poriadku, ktorým žiadosť obžalovaného nahradiť väzbu zárukou dôveryhodnej osoby, resp. dohľadom probačného a mediálneho úradníka za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností ako aj použitia elektronického systému monitorovania osôb, resp. prijať peňažnú zárukou ako nahradenie väzby, súd v rozpore s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku nevyhodnotil a dal nedostatočné a nesprávne odpovede. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je v rozpore so zákonom, je nepreskúmateľným a vykazuje vysoký stupeň svojvôle a arbitrárnosti. Opätovne poukázal na odporúčanie Komisie Európskej únie 2023/681 z 08. decembra 2022, ako aj ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR. Navrhol rozhodnúť v zmysle dôvodov podaného odôvodnenia k jeho sťažnosti.

Obžalovaný sám odôvodnil sťažnosť proti napadnutému uzneseniu súdu I. stupňa pričom uviedol, že dôvod, že by pokračoval v tejto trestnej činnosti, je neopodstatnený, nakoľko počas konania vyvrátili všetky dôvody kladené mu za vinu. AT bola agresívna, útočná, hádavá a pokračovala v tom až do doby jeho zatknutia, nie on, on bol kľudný a pasívny. Práve ona ho kontaktovala pod zámienkou stretávania sa s dieťaťom napriek obmedzeniam mimo hodiny, kedy malo prebiehať, prichádzať k styku matky s dieťaťom alebo mimo stretnutia z úradných dôvodov. AT klame a vymýšľa účelovo a zámerné, čo potvrdila aj pani J.. Znalecký posudok potvrdil, že práve AT mala bližšie črty a sklony k charakteristike páchatel'a a on bližšie k charakteristike obeť. Správy ÚPSVaR poukazujú, že často klamala, vymýšľala, bezdôvodne ho podozrievala, jej tvrdenia po preverení neboli pravdivé a ničím podložené.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná. Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd I. stupňa postupoval správne, v súlade s ustanovením § 79 odsek 3 Trestného poriadku. Zároveň postupom súdu I. stupňa bolo zachované ustanovenie § 72 odsek 2 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o existenciu materiálnych podmienok väzby u obžalovaného, nadriadený súd udáva, že s dôvodnosťou podozrenia zo spáchania skutku obžalovaným sa dôsledne vysporiadal v dôvodoch napadnutého uznesenia súd I. stupňa, keď zdôraznil, že doteraz nebola spochybnená dôvodnosť podozrenia, že sa skutok stal, a že ho spáchal obžalovaný, pričom správne poukázal na výpovede poškodenej tak z prípravného konania ako i hlavného pojednávania, v ktorých popísala konanie obžalovaného, pričom je dôvodné podozrenie podporené aj výpoveďami svedkov (H. I., E. I., H. E.), ako aj vykonaným znaleckým dokazovaním a tiež listinnými dôkazmi zabezpečenými v konaní, predovšetkým lekáorskými správami a fotodokumentáciou.

Súd I. stupňa správne poukázal na skutočnosť, že predmetný znalecký posudok (F. G.) sa týka civilného konania, je zameraný na úplne iné okolnosti, aké sú predmetom trestného konania, je zameraný na riešenie úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu v civilnom konaní a vypracovaný v značnom časovom odstupe od prejednávaneho skutku. Na tieto dôvody, krajský súd opätovne poukazuje z dôvodu, že sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a tým je u obžalovaného daná prvá materiálna podmienka väzby a na tejto úvahe krajský súd nemá čo meniť.

Pokiaľ ide o druhú z materiálnych podmienok dôvodov väzby u obžalovaného, krajský súd zdôrazňuje, že súd I. stupňa sa aj s touto podmienkou vysporiadal, od posledného rozhodnutia o väzbe obžalovaného,

nedošlo k spochybneniu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť obavy z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným, ktorý podáva svoje žiadosti pravidelne, približne každý mesiac, pričom vo väzbe sa nachádza od marca 2025 a vo veci bolo už rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/63/2023 zo dňa 30.10.2025, zatiaľ neprávoplatne. Nadriadený súd udáva, že na závere o existencii dôvodov preventívnej väzby, ktorá má oporu v charakteristike osobnostného profilu obžalovaného, ktorý vyplýva zo záveru znaleckého posudku vypracovaného na osobu obžalovaného, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný rešpektuje len tie pravidlá, ktoré sám uzná za vhodné a žiaduce, je jedinec zameraný na seba, na uspokojovanie vlastných potrieb a požiadaviek, je situačne dráždivý a výbušný, pričom môže byť hostilný aj k najbližším osobám, sa nič nezmenilo, preto na ne opakovane poukazuje a zdôrazňuje ich. Ďalšou konkrétnou skutočnosťou je aj predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16.01.2019, sp. zn. 2T/27/2018 za pokračovací zločin vydierania vo vzťahu k predošlej partnerke – matke jeho dcéry, pričom trestnej činnosti, z ktorej je toho času dôvodne podozrivý, sa mal dopúšťať v skúšobnej dobe. Táto okolnosť navyše vylučuje v danom štádiu konania nahradenie väzby niektorým z alternatívnych inštitútov obsiahnutých v § 80 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, § 81 Trestného poriadku, ktoré v danom prípade pri väzbe podľa § 80 odsek 3 Trestného poriadku je možné nahradiť iba z výnimočných dôvodov, ktoré žiadne neboli preukázané, a to ani v predmetnej sťažnosti. Nadriadený súd v tejto súvislosti pripomína, že pri rozhodovaní o väzbe sa dôkazy nehodnotia z pohľadu ustálenej viny alebo neviny, ale iba v kontexte dôvodného podozrenia zo spáchania stíhanej trestnej činnosti.

V súvislosti so sťažnostnou námietkou obžalovaného, že rozhodnutie súdu je arbitrálne, pretože súd I. stupňa sa v prevažnej časti odôvodnenia odvoláva a opakuje už doteraz známe skutočnosti, nadriadený súd udáva, že obžalovaný je vo väzbe od 20.03.2025 a vo svojich pravidelných žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu poukazuje tiež na rovnaké dôvody, pre ktoré by mal byť podľa jeho názoru prepustený na slobodu, a preto z tohto pohľadu sa súd I. stupňa musí s jeho dôvodmi logicky aj zaoberať a vysporiadať sa s nimi, a to že sú závery súdu I. stupňa iné, ako si predstavuje obžalovaný, ešte neznamená, že je rozhodnutie súdu arbitrálne alebo nepreskúmateľné. Vzhľadom na uvedené je logické, že argumenty, ako súdu I. stupňa, tak aj súdu nadriadeného, sú v zásade nezmenené a majú repetitívnu tendenciu. Na margo sťažnostnej námietky obžalovaného, ktorý namietal porušenie práv obhajoby z dôvodu, že súd I. stupňa sa vo výrokovej časti napadnutého uznesenia nevysporiadal s podanou zárukou dôveryhodnej osoby – D. E. E., nadriadený súd udáva, že touto sa vo výrokovej časti nezaoberal z dôvodu, že menovanú nepovažoval za dôveryhodnú osobu, pretože nemala vplyv na osobu obžalovaného, ani teraz, ani v minulosti. Krajský súd dopĺňa, že dôveryhodná osoba je osoba, ktorá je schopná priaznivo ovplyvňovať správanie obžalovaného. Hodnotiac osobu obžalovaného a spôsob jeho predchádzajúceho života, keď trestnej činnosti sa mal v minulosti dopustiť práve voči tejto osobe (obeti jeho násilnej trestnej činnosti), s ktorou nežije v spoločnej domácnosti, možno konštatovať, že táto osoba mala minimálny, resp. žiadny vplyv na správanie a konanie obžalovaného, a nie je teda zrejmé, akým spôsobom by mala zabezpečiť jeho ďalšie riadne správanie. Z týchto dôvodov preto krajský súd konštatuje, že osoba D. E. E. nemôže mať postavenie dôveryhodnej osoby z hľadiska ustanovenia § 4 odsek 3 Trestného poriadku, a preto aj z týchto dôvodov nie je možné týmto inštitútom väzbu obžalovaného nahradiť. Pokiaľ ide o námietku obžalovaného o nerozhodnutí súdu I. stupňa o námietke zaujatosti podľa § 31, § 32 Trestného poriadku, krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa sa správne vysporiadal s podanou námietkou, pretože obsahom tejto bol procesný postup samosudcu a ak je dôvodom námietky len riadny procesný postup súdu v konaní, v zmysle § 32 odsek 6 Trestného poriadku, o takejto námietke sa nekoná.

Vzhľadom na mieru závažnosti spáchaného skutku, jeho charakter ako aj osobu obžalovaného, väzba obžalovaného nie je neprimeraným opatrením k povahe stíhaného trestného činu a trestu, ktorý zaň možno uložiť.

Krajský súd považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné, preto sťažnosť obžalovaného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.